

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mariusz Jabłoński

Protokolant: Karolina Kołodziej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2024 r. w Warszawie

sprawy ze skargi M. P.

o wznowienie postępowania w sprawie

z powództwa G. D.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt VII C 93/20

postanawia:

- uchyla zaskarżony wyrok i odrzuca skargę o wznowienie postępowania;**
- zasądza od M. P. na rzecz G. D. kwotę 1817 (tysiąc osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o kosztach do dnia zapłaty;**
- nakazuje pobrać od M. P. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie kwotę 2326,97 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.**

	Mariusz Jabłoński	
--	-------------------	--

UZASADNIENIE

Apelacja jest zasadna jednak z innych przyczyn niż w niej wskazane.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Skarżąca wskazała jako podstawę wznowienia przyczyny określone w art. 403§ 1 pkt 1 kpc. Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego doszedł do wniosku, że pozwana nie wykazała istnienia podstawy wznowienia albowiem nie wykazała aby wyrok kończący postępowanie, którego wznowienia domaga się skarżąca został wydany w oparciu o dokument podrobiony. Wnioski Sądu Rejonowego oparte o dowody z opinii biegłych, a w szczególności z opinii biegłego sądowego A. P. są zasadniczo prawidłowe i nie prowadzą do naruszenia art. 233 kpc ani art. 6kc. Sąd Rejonowy poddał ocenie dowody z opinii biegłych sądowych i wyciągnął z nich wnioski logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Słusznie zwrócono uwagę, że to na pozwanej spoczywa ciężar dowodu w zakresie wykazania istnienia podstawy wznowienia zgodnie z art. 6k. Niezależnie od rozbieżnej częściowo argumentacji biegłych sądowych to żadne z biegłych nie stwierdził kategorycznie, że podpis złożony pod oświadczeniem z dnia 28 września 2010 r nie jest podpisem pozwanej, przy czym jedyna kategoryczna opinia prowadziła do wniosków odmiennych. W ocenie Sadu Okręgowego powyższe ustalenia Sądu Rejonowego były wystarczające do zbadania istnienia wymogów skargi o wznowienie postępowania. Prawidłowa była ocena Sądu Rejonowego co do braku istnienia podstawy do wznowienia postępowania. W takiej sytuacji nie było podstaw do badania merytorycznego skargi o wznowienie postępowania a zatem do ponownego badania sprawy w rozumieniu art. 412 kpc i w efekcie wydania orzeczenia o oddaleniu skargi. Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji Sądu Rejonowego w zakresie konieczności wydania orzeczenia oddalającego skargę w okolicznościach faktycznych sprawy przedmiotowej. Konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego dla zweryfikowania istnienia podstawy wznowieniowej pozostaje bez związku z dopuszczalnością merytorycznego rozpoznania skargi. Nie wynika to z treści przepisów o skardze o wznowienie postępowania, które w ocenie Sądu Okręgowego wskazują, że tylko stwierdzenie przez Sąd istnienia podstawy wznowienia określonej ustawą (ich wykazanie) dopuszcza możliwość przejścia do etapu ponownego badania sprawy w granicach podstawy wznowienia i ewentualnego oddalenia skargi, jeżeli podstawy wznowienia istniały, a ponowne zbadanie sprawy wskazuje na prawidłowość rozstrzygnięcia. W tym zakresie uzasadnienie Sądu Rejonowego było wewnętrznie sprzeczne, z jednej strony wywodziło bowiem brak istnienia podstawy wznowienia, z drugiej podejmowało próbę zbadania sprawy na nowo. Podsumowując, zasadniczo prawidłowy był wniosek o braku wykazania ustawowych podstaw wznowienia, co powinno prowadzić Sąd Rejonowy do odrzucenia skargi o wznowienie postępowania na podstawie art. 410§ 1 kpc. Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 uchylił zaskarżony wyroki i na podstawie art. 410 § 1 kpc odrzucił skargę o wznowienie postępowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 406 kpc za obie instancje wobec uchylenia zaskarżonego orzeczenia i umorzenia postępowania w sprawie. Na koszty procesu składała się łącznie kwota 1800 zł (1200 zł +600 zł) kosztów zastępstwa procesowo stosowanie do treści § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu oraz § 10 ust. 1. pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Na podstawie art. 113 z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanej kwotę 2326,97 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Mariusz Jabłoński